KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. marts 2000

om den støtteordning, som Belgien har indført og iværksat i henhold til artikel 29ter i lov om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992

(meddelt under nummer K(2000) 1007)

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2000/472/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 [1], særlig artikel 14,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 2, og EØS-aftalens artikel 62, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Belgien anmeldte den 11. marts 1991 i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, et udkast til bekendtgørelse om ændring af den belgiske lov om erhvervsudvikling af 30. december 1970 (N 144/91) [2]. Artikel 17, 18 og 19 i udkastet til bekendtgørelse indeholdt nye støtteforanstaltninger for vallonske virksomheders deltagelse i gennemførelsen af europæiske industriprojekter under særlige internationale aftaler.

(2) Ved brev af 9. juli 1991 [3] godkendte Kommissionen artikel 1 til 16 i den vallonske bekendtgørelse fra 25. juni 1992. Artikel 17, 18 og 19 i bekendtgørelsen var udtrykkeligt ikke omfattet af godkendelsen. For så vidt angår disse artikler bemærkede Kommissionen, at de var for upræcise og dækkede alt for mange forskellige situationer, hvorfor Kommissionen ikke kunne tage stilling til dem. Kommissionen betragtede derfor anmeldelsen for at være ufuldstændig og forbeholdt sig ret til at undersøge foreneligheden af disse artikler i lyset af den konkrete anvendelse, som i hvert enkelt tilfælde skulle anmeldes til Kommissionen, nøjagtig som de belgiske myndigheder havde forpligtet sig til.

(3) I august 1992 fremsendte de belgiske myndigheder til Kommissionens orientering den endelige ordlyd af bekendtgørelsen om ændring af loven om erhvervsudvikling som godkendt af Rådet for regionen Vallonien den 25. juni 1992 [4]. Ved gennemlæsningen af den endelige tekst viste det sig imidlertid, at en række bestemmelser var ændret i forhold til det udkast til bekendtgørelse, som Kommissionen havde udtalt sig om i brev af 9. juli 1991 [5]. En række ændringer var af udelukkende redaktionel karakter uden konsekvenser for indholdet, hvorimod andre berørte tekstens substans.

(4) I bekendtgørelsens endelige ordlyd er udkastets artikel 17, 18 og 19 samlet til en eneste artikel 19. Artikel 19 har til formål at indføje en ny artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelse af 25. juni 1992. Denne artikel (i det følgende benævnt »artikel 29ter«) omhandler støtteforanstaltninger for vallonske virksomheders deltagelse i gennemførelsen af europæiske industriprojekter under særlige internationale aftaler omhandlet i artiklens stk. 1.

---

[1] EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

[2] Brev P 11/91/533/26.864 af 11.3.1991, indgået til Kommissionen den 14.3.1991 og registreret under støttenr. N 144/91.

[3] Brev SG(91) D/12925.

[4] Brev P11/91/533/35.050 af 7. 8.1992.

[5] Jf. fodnote 3.

(5) Efter at have opdaget disse ændringer i ordningen i forhold til den version, som Kommissionen havde truffet afgørelse om, blev støtten registreret som uanmeldt støtte (NN 113/92).

(6) De belgiske myndigheder besluttede efterfølgende ved brev af 22. december 1992 ([6]) at anmelde visse bestemmelser i den endelige udgave af bekendtgørelsen af 25. juni 1992, som i henhold til de belgiske myndigheder havde undergået en materiel ændring. Artikel 19 var ikke at finde blandt disse anmeldte bestemmelser. De belgiske myndigheder anmodede endvidere Kommissionen om at bekræfte, at de bestemmelser, som ikke have undergået nogen materiel ændring, og som den havde godkendt ved beslutningen af 9. juli 1991, fortsat kunne anvendes.

(7) Kommissionen svarede ved brev af 28. januar 1993 ([7]) på denne anmodning med oplysning om, at den kun kunne acceptere iværksættelsen af de bestemmelser i bekendtgørelsen af 25. juni 1992, som var blevet godkendt ved beslutning af 9. juli 1991 ([8]), og hvis ordlyd ikke efterfølgende var blevet ændret.

(8) Kommissionen meddelte ved brev af 17. januar 1994 ([9]) de belgiske myndigheder, at den havde besluttet ikke at gøre indsigelse over for de uanmeldte ændringer i bekendtgørelsen af 25. juni 1992 (NN 113/92). Kommissionen understregede samtidigt, at beslutningen om ikke at gøre indsigelse ikke gjaldt bekendtgørelsens artikel 19, hvormed der blev indføjet en ny artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling.

(9) På baggrund af oplysninger, som Kommissionen havde fået kendskab til gennem pressen, anmodede Kommissionen den 12. januar 1993 de belgiske myndigheder om yderligere oplysninger om en støtteforanstaltning fra regionen Vallonien til delvis dækning af kursrisici.

(10) De vallonske myndigheder svarede på denne anmodning ved telefax af 15. marts 1993 med oplysning om, at regeringen for regionen Vallonien havde besluttet at yde et beløb på 315 mio. BEF til delvis dækning af kursudsving i forbindelse med gennemførelsen af forskellige programmer. De belgiske myndigheder erklærede, at beslutningen var truffet den 4. juni 1992 med henblik på vedtagelsen af bekendtgørelsen af 25. juni 1992 om ændring af loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970. De præciserede endvidere, at telefaxen skulle betragtes som en anmeldelse i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, af gennemførelsesbestemmelserne for støtte i henhold til artikel 29ter, og at det drejede sig om en første anvendelse af denne artikel.

(11) Kommissionen forespurgte i brev af 29. marts 1993, om der allerede var udbetalt anden støtte i henhold til artikel 29ter.

([6]) Brev P11/91/533/37.107.
([7]) Brev DG IV.E.3.-D/06258.
([8]) Jf. fodnote 3.
([9]) Brev SG(94) D/607.

(12) De belgiske myndigheder svarede ved brev af 30. april 1993, at der faktisk var udbetalt et støttebeløb i slutningen af marts 1993. De bekræftede i øvrigt, at det drejede sig om første gang, artikel 29ter var bragt i anvendelse.

(13) Ved brev af 2. december 1993 ([10]) underrettede Kommissionen de belgiske myndigheder om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtteordning, benævnt »artikel 29ter«.

(14) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([11]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtteordning.

(15) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

(16) De belgiske myndigheders officielle svar indgik til Kommissionen ved brev af 10. februar 1994 ([12]) De belgiske myndigheder forpligter sig i brevet til i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, at anmelde enhver påtænkt støtteforanstaltning i henhold til artikel 29ter. De belgiske myndigheder bekræftede denne forpligtelse i brev af 6. april 1994 ([13]).

(17) Kommissionen krævede ved brev af 26. maj ([14]), at artikel 29ter blev opkrævet. Ved brev af 16. juni 1994 ([15]) gjorde de belgiske myndigheder gældende, at det på grund af de besværlige parlamentariske procedurer ikke var praktisk at ophæve artikel 29ter. De belgiske myndigheder underrettede ved brev af 30. januar 1996 Kommissionen om deres beslutning om at indlede den parlamentariske procedure med henblik på ophævelsen af artikel 29ter. Kommissionen tog ved brev af 29. februar 1996 ([16]) de belgiske myndigheders beslutning om at ophæve artikel 29ter til efterretning.

(18) De belgiske myndigheder underrettede ved brev af 10. maj 1996 ([17]), 10. juli 1996 ([18]), 2. juli 1997 ([19]) og 26. november 1997 ([20]) Kommissionen om forløbet af den parlamentariske procedure for ophævelsen af artikel 29ter. De belgiske myndigheder underrettede ved brev af 13. februar 1998 ([21]) Kommissionen om, at Rådet for

([10]) Brev SG(93) D/19520.
([11]) EFT C 170 af 23.6.1994, s. 5.
([12]) Brev P11/91/533/43.927.
([13]) Brev P11/91/533/44.740.
([14]) Brev D/4596.
([15]) Brev P11/91/533/45.789.
([16]) Brev GD IV.E.3.-D/13056.
([17]) Brev P12/533/54.981.
([18]) Brev P12/533/55.773.
([19]) Brev P12/533/61.758
([20]) Brev P12/533/64.012
([21]) Brev P12/533/65.339

Regionen Vallonien havde ophævet artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992, og at denne beslutning var blevet offentliggjort i »Moniteur belge« den 4. februar 1998.

(19) Kommissionen anmodede ved brev af 10. juni 1998 ([22]) de belgiske myndigheder om at tilvejebringe en liste over de virksomheder, der havde modtaget støtte i henhold til artikel 29ter. De belgiske myndigheder tilvejebragte disse oplysninger ved brev af 20. august 1998 og 9. november 1998 ([23]).

II. **DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN**

(20) Artikel 29ter giver mulighed for støtte til vallonske virksomheder, der deltager i gennemførelsen af europæiske industripojekter under særlige internationale aftaler. Støtten kan tildeles under følgende former:

a) garanti for kursrisici på grundlag af en centralkurs, der fastsættes af regeringen for regionen Vallonien efter en fremgangsmåde fastlagt af samme

b) garanti for ugunstig udvikling i forhold til de økonomiske indikatorer efter nærmere retningslinjer, der fastlæges af regeringen for regionen Vallonien

c) finansiering i form af forskud, der kan tilbagebetales, eller i form af dækning af finansieringsomkostninger med indtil 50 % af midlerne til kontraktens gennemførelse efter nærmere retningslinjer, der fastlægges af regeringen for regionen Vallonien.

(21) Kommissionen udtrykte i sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2 ([24]), tvivl om såvel støttens lovlighed som dens forenelighed.

(22) *For så vidt angår støttens ulovlighed*

Kommissionen fandt, at den vallonske regerings beslutning af 4. juni 1992 om at tildele støtte i henhold til artikel 29ter var ulovlig, da den ikke var blevet anmeldt. Kommissionen anser støtte for at være tildelt fra tidspunktet, hvor den dertil knyttede beslutning er truffet af de kompetente myndigheder, og ikke fra det tidspunkt, hvor den faktisk er kommet til udbetaling ([25]). Den telefax af 15. marts 1993, hvori de belgiske myndigheder erklærer, at de deri indeholdte oplysninger var at betragte som en anmeldelse som omhandlet i traktatens artikel 88, stk. 3, blev fremsendt lang tid efter det tidspunkt, hvor de vallonske myndigheder havde truffet beslutning om at tildele støtte i henhold til artikel 29ter (nemlig den 4. juni 1992).

(23) *For så vidt angår støttens uforenelighed med fællesmarkedet*

De belgiske myndigheder kunne på grundlag af artikel 29ter (garanti for kursrisici, garanti for ugunstig udvikling i forhold til de økonomiske indikatorer, finansiering eller dækning af midler til kontraktgennemførelse) tildele driftsstøtte i Vallonien, som er en region, der kun delvis er berettiget til støtte efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

I overensstemmelse med gældende fællesskabsregler for national regionalstøtte såvel på daværende tidspunkt som nu kan driftsstøtte kun undtagelsesvis og på visse betingelser tillades i regioner, der er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) ([26]).

III. **KOMMENTARER FRA BELGIEN**

(24) De belgiske myndigheder bestred ved brev af 10. februar 1994 ([27]) den ulovlige karakter af den støtte, der er tildelt i henhold til artikel 29ter, og gjorde følende argumenter gældende:

a) Kommissionen havde ved brev af 9. juli 1991 ([28]) godkendt udkastet til bekendtgørelse om ændring af loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970, idet den dog udtalte, at den ikke kunne tage stilling til artikel 17, 18 og 19, og at den ville undersøge foreneligheden af disse artikler i hvert enkelt tilfælde.

b) Den endelige ordlyd af den bekendtgørelse, som Rådet for regionen Vallonien vedtog den 25. juni 1992, er forskellig fra den udgave af bekendtgørelsen, som Kommissionen havde udtalt sig om, men det drejede sig om mindre ændringer. For så vidt angår artikel 17, 18 og 19, var der ikke tale om materielle ændringer. De største ændringer bestod i en samling af de tre artikler i en enkelt artikel 19. De øvrige ændringer var udelukkende af redaktionel karakter. Kommissionen gav ved brev af 29. januar 1993 ([29]) tilladelse til iværksættelsen af de foranstaltninger, den havde godkendt ved brev af 9. juli 1991. I dette brev omtalte Kommissionen ligeledes de artikler i bekendtgørelsens endelige ordlyd, som den fandt indholdsmæssigt forandret, og som skulle være genstand for en ny godkendelsesprocedure. Artikel 19 er dog ikke at finde blandt disse artikler.

([22]) Brev D/52407.
([23]) Brev P12/533/68.255 und P11/533/69.298
([24]) Brev SG(93) D/19520.
([25]) Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne af 27.4.1989 (SG(89) D/5521).
([26]) Kommissionens meddelelse vedrørende metoden for anvendelse af traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2) og Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte (EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9).
([27]) Jf. fodnote 12.
([28]) Jf. fodnote 3.
([29]) Brev DG IV.E.3-D/06258.

c) Da det således ikke er præciseret, at artikel 19 i bekendtgørelsens endelige udgave skulle undersøges på ny, anså de vallonske myndigheder Kommissionens godkendelse af iværksættelsen af de foranstaltninger, der blev godkendt den i. juli 1991, for også at gælde denne artikel.

(25) De belgiske myndigheder har ikke kommenteret den tvivl, som Kommissionen gav udtryk for for så vidt angår ordningens forenelighed med fællesmarkedet.

(26) De belgiske myndigheder underrettede ved brev af 13. februar 1998 ([30]) Kommissionen om, at Rådet for regionen Vallonien havde ophævet artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992.

IV. VURDERING AF STØTTEN

For så vidt angår foranstaltningens karakter af støtte

(27) Kommissionen anser den støtteordning, der indførtes med »artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992«, for at udgøre statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, da den opfylder samtlige betingelser i artikel 87, stk. 1, af de årsager, der beskrives i det følgende:

(28) Støtte *under enhver tænkelig form:* Støtte under ordningen ydes i form af garantier og forskud, der kan tilbagebetales.

(29) *Støtte:* Støtteordningen indeholder ingen bestemmelser, som forpligter modtagerne af garantierne til at betale en præmie herfor. Modtagerne skal heller ikke betale gebyrer eller renter i forbindelse med de tilskud, der ydes under ordningen. Garantien kan give anledning til en betydelig overførsel af midler til en modtager, hvilket fremgår af, at de vallonske regionale myndigheder ved telefax af 15. marts 1993 bekræftede, at regeringen for regionen Vallonen havde besluttet at tildele 315 mio. BEF (ca. 7,8 mio EUR) til delvis dækning af kursudsving.

(30) Støtten *ydes af staten eller med statsmidler:* I nærværende tilfælde ydes støtte af regionalregeringen for regionen Vallonien. Støtten finansieres ligeledes over regionen Valloniens budget.

(31) Støtten *begunstiger visse* virksomheder: Selektivitetskriteriet er opfyldt, idet støtten udelukkende ydes til virksomheder, der er etableret i regionen Vallonien, og som deltager i gennemførelsen af europæiske industriprojekter under særlige internationale aftaler.

(32) Støtten *fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen:* Garantierne beskytter modtagerne mod de følger, som ugunstige kursudviklinger eller udviklingen i andre økonomiske indikatorer (såsom lønomkostninger) måtte have for deres aktiviteter. Modtagerne beskyttes således mod udsving i generelle økonomiske variable, som normalt er en almindelig del af markedskræfternes spil. Støtten begunstiger således kunstigt modtagerne i forhold til deres konkurrenter, som skal klare samme vilkår, men uden støtte. På samme måde begunstiger ordningens forskud uden rentetilskrivning på kunstig vis modtagerne i forhold til andre konkurrenter, som skal betale markedsrenten for at finansiere et tilsvarende beløb på kapitalmarkederne. Det er klart, at når sådanne fordele tildeles nogle konkurrenter frem for andre, kan dette fordreje konkurrencen.

(33) Støtten fordrejer konkurrencen *i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne:* I tilknytning til en støtteordning, som den med artikel 29ter indførte (i modsætning til *ad-hoc*--støtte), har EF-Domstolen udtalt: »I begrundelsen for sine beslutninger om *støtteprogrammers* forenelighed med fællesmarkedet kan Kommissionen *indskrænke sig til* at undersøge programmets nærmere indhold med henblik på at vurdere, om det som følge af høje støttebeløb eller -satser, arten af de investeringer, der gives støtte til, eller andre vilkår i forbindelse med programmet sikrer en væsentlig fordel for støttemodtagerne i forhold til deres konkurrenter og *har en sådan karakter,* at det hovedsagelig tilgodeser virksomheder, der deltager i samhandelen mellem medlemsstaterne« ([31]) (kursiv tilføjet).

Artikel 29ter finder anvendelse på alle sektorer (bortset fra sektorer, som er omfattet af særlige fællesskabsregler om statsstøtte). Det er derfor klart, at ordningen ligeledes vil kunne anvendes på virksomheder, som er aktive i samhandelen mellem medlemsstaterne.

For så vidt angår støttens lovlighed

(34) De belgiske myndigheder bestred i deres brev af 10. februar 1994 ([32]) den ulovlige karakter af støtte, der tildeles i henhold til artikel 29ter, idet de gjorde gældende, at Kommissionen havde godkendt støtten ved brev af 28. januar 1993 ([33]).

([30]) Jf. fodnote 21.

([31]) Dom afsagt 4.10.1987 i sag 248/84 Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4013.

([32]) Jf. fodnote 12.

([33]) Jf. fodnote 29.

(35) Kommissionens brev af 28. januar 1993 indeholder følgende passage: »Kommissionen meddeler hermed sin godkendelse af ivœrksœttelsen af de anmeldte foranstaltninger, der var genstand for Kommissionens positivbeslutning af 9. juli 1991 (brev SG(91) D/12925), og hvis ordlyd naturligvis ikke har undergået nogen efterfølgende œndringer«.

(36) Artikel 19 i bekendtgørelsen af 25. juni 1992 om ændring af loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970 ([34]) opfylder ingen af disse to betingelser, som blev specificeret af Kommissionen:

a) Godkendelsen af 9. juli 1991 gjaldt kun artikel 1 til 16 i udkastet til bekendtgørelsen om ændring af loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970. Artikel 17, 18 og 19 i udkastet til bekendtgørelse (artikel 19 i den endelige udgave af bekendtgørelsen) var udtrykkeligt udelukket.

b) De belgiske myndigheder indrømmede selv i deres brev, at artikel 19 var blandt de (lettere) ændrede artikler i den endelige udgave af bekendtgørelsen vedtaget den 25. juni 1992 af Rådet for Regionen Vallonien.

(37) I sin beslutning af 17. januar 1994 ([35]) om godkendelse af de ændrede dele af bekendtgørelsen af 25. juni 1992 (NN 113/92) gentog Kommissionen, at beslutningen om godkendelse ikke gjaldt artikel 19 i bekendtgørelsen, hvormed der indføres en ny artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970.

For så vidt angår støttens forenelighed

(38) Efter at have fastslået, at artikel 29ter udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, undersøgte Kommissionen støttens forenelighed i lyset af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, og artikel 87, stk. 3.

(39) Kommissionen finder, at undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke kan finde anvendelse på artikel 29ter, idet støtten ikke tjener nogen af de i denne artikel opstillede målsætninger, og Belgien har i øvrigt heller ikke argumenteret herfor.

(40) Traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), kan ikke finde anvendelse, da ingen områder i Vallonien nogen sinde har opfyldt betingelserne for berettigelse til regionalstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).

([34]) Artikel 19 i bekendtgørelsen af 25.6.1992 ændrer loven om erhvervsudvikling af 30.12.1970 ved at tilføje en ny artikel 29ter.

([35]) Jf. fodnote 9.

(41) På trods af ordningens betegnelse (»foranstaltninger til fremme og sikring af bidrag til gennemførelsen af europæiske industriprojekter under særlige internationale aftaler«) finder Kommissionen, at traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), heller ikke kan finde anvendelse:

a) i henhold til artikel 29bis i den belgiske lov om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992, kan støtte omhandlet i samme lovs artikel 29ter »tildeles af regeringen for regionen Vallonien til de af regionens virksomheder, der deltager i gennemførelsen af de europœisk industriprogram på grundlag af bestemmelserne i en aftaleprotokol indgået mellem staten og regionen«. De kriterier, som de vallonske myndigheder anvender for at vurdere støtteberettigelsen af de forskellige projekter eller programmer, præciseres ikke nærmere. I mangel af sådanne kriterier ([36]) finder Kommissionen, at ordningen er for uprœcis til at kunne falde ind under undtagelsesbestemmelsen i traktaten artikel 87, stk. 3, litra b), for »støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige *projekter* af fælleseuropæisk interesse« (understregning tilføjet) ([37]).

b) Støtten har ikke til formål at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Belgiens økonomi.

Det skal i denne henseende erindres, at de belgiske myndigheder ikke har argumenteret for, at ordningen skulle falde ind under undtagelsesbestemmelsen i artikel 87, stk. 3, litra b).

(42) Traktatens artikel 87, stk. 3, litra d), finder ikke anvendelse, da den pågældende ordning ikke har til formål at fremme kulturen og bevarelse of kulturarven.

(43) I betragtning af ovenstående undersøgte Kommissionen støtten i lyset af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Undersøgelsen foranlediger Kommissionen til at fremsætte følgende bemærkninger:

a) De belgiske myndigheder kan med artikel 29ter tildele garantier eller tilskud til virksomheder uden

([36]) Denne mangel på præcision er i øvrigt årsagen til, at Kommissionen i sit brev af 9.7.1991 (SG(91) D/12925) ikke tog stilling til ordningen (dengang artikel 17, 18 og 19 i udkastet til bekendtgørelse), idet den præciserede, at den forbeholdt sig ret til at undersøge foreneligheden i lyset af ordningens konkrete anvendelse, som i hvert enkelt tilfælde skulle anmeldes til Kommissionen, som Belgien havde forpligtet sig til.

([37]) Det skal i denne henseende erindres, at i overensstemmelse med EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling kan støtte »i alle de tilfælde, hvor Kommissionen efter en undersøgelse konstaterer, at den har til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse« være omfattet af undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra b) (EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5, punkt 3.2).

nogen form for initialinvestering eller jobskabelse fra modtagervirksomhedernes side som omhandlet i gældende fællesskabsregler for national regionalstøtte såvel på daværende tidspunkt som nu ([38]).

b) Den pågældende ordning giver med andre ord de belgiske myndigheder mulighed for på hele regionen Valloniens område at tildele støtte, der har til formål at nedbringe støttemodtagernes løbende omkostninger. Sådan støtte udgør »driftsstøtte«.

c) Kommissionen har i flere meddelelser og navnlig i sin meddelelse vedrørende metoden for anvendelse af artikel 92 stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte og i sine retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ([39]) anført, at på grund af driftsstøttes særligt fordrejende virkninger kan denne kun anses for forenelig med fællesmarkedet i regioner omfattet af artikel 87, stk. 3, litra a), forudsat at en række strenge betingelser er opfyldt.

d) Intet område i regionen Vallonien opfylder betingelserne for at kunne falde ind under artikel 87, stk. 3, litra a). Regionen Vallonien falder endog kun delvis ind under artikel 87, stk. 3, litra c).

e) Artikel 29ter finder ikke kun anvendelse på projekter inden for F&U, miljøbeskyttelse, jobskabelse, uddannelse, redning og omstrukturering som omhandlet i fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling ([40]), for statsstøtte til miljøbeskyttelse ([41]), for beskæftigelsesstøtte ([42]), for statsstøtte til uddannelse ([43]) eller for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([44]). Ordningen er heller ikke begrænset til SMV som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ([45]). Kommissionen konkluderer på denne baggrund, at støtte i henhold til artikel 29ter heller ikke kan falde ind under undtagelsesbestemmelserne i ovennævnte rammebestemmelser.

f) Det skal endvidere erindres, at de belgiske myndigheder ikke har argumenteret for, at ordningerne skulle falde ind under artikel 87, stk. 3, litra c).

Kommissionen konkluderer på denne baggrund, at artikel 29ter ikke falder ind under undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra c).

(44) På baggrund af den analyse, der er beskrevet i punkt 39 til 43, finder Kommissionen, at artikel 29ter i loven om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992, ikke falder ind under undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 2 og 3, og at artikel 29ter således er uforenelig med fællesmarkedet.

V. **KONKLUSION**

(45) Kommissionen konstaterer, at Belgien i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, ulovligt har iværksat artikel 29ter i den belgiske lov om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992.

(46) Kommissionen konstaterer endvidere, at artikel 29ter i den belgiske lov om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992, er uforenelig med fællesmarkedet.

(47) I overensstemmelse med artikel 14 i forordning nr. 659/1999, og for at genoprette konkurrencevilkårene, skal enhver form for statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, tildelt i henhold til artikel 29ter, tilbagesøges omgående. Den støtte, der skal tilbagebetales, skal indeholde renter beregnet på grundlag af en sats, der svarer til referencesatsen. Tilbagesøgning skal ske i overensstemmelse med gældende procedurer i belgisk lovgivning, forudsat at disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning. Til dette formål træffer Belgien alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning.

(48) Kommissionen tager til efterretning, at Rådet for regionen Vallonien allerede har ophævet artikel 29ter, og at beslutningen herom er offentliggjort i »Moniteur belge« den 4. februar 1998. Foranstaltningen er således bragt til ophør —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 29ter i den belgiske lov om erhvervsudvikling af 30. december 1970, som ændret ved bekendtgørelsen af 25. juni 1992, er uforenelig med fællesmarkedet.

([38]) Jf. fodnote 26.
([39]) Jf. fodnote 26.
([40]) EFT C 83 af 11.4.1986, S. 2 og EFT C 45 af 17.2.1996, S. 5.
([41]) EFT C 72 af 10.3.1994, S. 3.
([42]) EFT C 334 af 12.12.1995, S. 4.
([43]) EFT C 343 af 11.11.1998, S. 10.
([44]) EFT C 368 af 23.12.1994, S. 12.
([45]) EFT C 213 af 19.8.1992, S. 4.

Artikel 2

1. Belgien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge beløbene fra modtagerne af denne støtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, og ulovligt tildelt efter den i artikel 1 omhandlede ordning.

2. Tilbagesøgningen skal ske omgående og i overensstemmelse med gældende nationale forskrifter, forudsat at disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af nærværende beslutning. Støtten, der skal tilbagebetales, indeholder påløbne renter fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte kom til støttemodtagerens rådighed, og indtil den tilbagebetales. Renten beregnes efter den referencesats, der anvendes til beregning af subventionsækvivalenten af regionalstøtte.

Artikel 3

Belgien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, landet har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. marts 2000

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen